

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA :

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel 3177

PODUREDNIŠTVO :

34100 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.250

Letna naročnina L 2.500

Letna inozemstvo L 3.500

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XIX. - Štev. 40 (970)

Gorica - četrtek, 12. oktobra 1967 - Trst

Posamezna številka L 50

Fatimsko sporočilo in mi Za Churchillom sedaj še Attlee XXII. „SAGRA MUSICALE UMBRA“

Teško je že najti po katoliškem svetu človeka, ki bi mu bila neznan beseda Fatima. Saj pomeni Fatima čudovito zgodbo božje Previdnosti, ki se je v začetku našega stoletja sredi požara prve svetovne vojne poslužila treh preprostih pastircv, Francka, Lucije in Jacinte, da je po njih začela na skrajnem zahodu Evrope, na Portugalskem tisto veliko in globoko delo krščanskega prepoveda, ki naj bi se kasneje razlilo po Evropi in zajelo ves svet.

Fatimski čudež je trojni čudež. Da se božja Mati prikazuje trem nedolžnim otrokom in se z njimi pogovarja, bo menda še najmanjše čudo. Tisočletna zgodovina katoliške Cerkve je polna Marijinih posegov v usodo posameznikov in tudi narodov. Ze večji čudež je notranje zorenje teh treh otrok, njih čudovita rast v svetosti ter vzpon v zatajevanju in žrtvi za grešnike, za rešitev domovine, za propal svet. Duhovni prerod Portugalske, ki je prislubila Marijinega naročila in se uklonila Marijini besedi, ter temu sledeče razglašene dogodkov po samem svetem očetu sredi strahotnih grozot zadnje svetovne vojne z vabilom, naj se ves svet posveti Marijinemu brezmadežnemu Srcu ter stopi na pot pokore in zadoščevanja, to pa je brez dvoma tretji in največji fatimski čudež.

Jutri, 13. oktobra poteka petdeset let, kar se je Marija zadnjič prikazala trem pastirkom. Povedala je, da je Gospa sv. rožnega venca in naročila, naj to molitev vsek dan opravljajo, delajo pokoro, se poboljšajo, v globeli postavijo kapelo. Naj ne žaljo njenega Sina Jezusa, ker je že vse preveč žaljen. To so bile zadnje Marijine besede. Sledil je sončni čudež, ki mu je bilo priča 50.000 oseb, kateri se je trikrat ponovil, trajal deset minut in bil viden 40 km naokrog.

POSVETITEV SREDI VOJNE VIHRE

Od leta 1942 obhaja naša Cerkev 22. avgusta praznik Marijinega brezmadežnega Srca. Tako je odločil takratni sv. oče Pij XII., tisti papež, ki je bil posvečen za škofa isti dan in ob isti uri, ko se je Marija pastirkom v Fatimi prvič prikazala. Bilo je 13. maja leta 1917.

Sredi zadnje pošastne vojne, ko so njeni zublji že zajeli ves svet, je mogel portugalski narod v miru praznovati srebrni jubilej, 25-letnico fatimskih dogodkov. Za zaključek tega jubileja je nato 31. oktobra 1942 papež Pij XII. vtisnil Fatimi nezbrisen pečat resničnosti in neizmerne važnosti za vse kristjane s tem, da je ne pričakovano po radlu posvetil Cerkev in vesoljni človeški rod brezmadežnemu Srcu Marijinemu s prelepo posvetilno molitvijo.

V njej se je obrnil na Devico Marijo, naj se v usodni uri usmili človeškega rodu, ki krvavi iz tisočih ran, usmili tudi nevernikov in ločenih bratov — zlasti še Rusije; naj zajezi poplavo novega poganstva in vrne svetu božji mir, mir v resnici, pravici in ljubezni Kristusovi.

S to posvetilno molitvijo Marijinemu brezmadežnemu Srcu je papež Pij XII. izpolnil jedro, srčiko Marijinega sporočila. V vsakem svojih prikazovanju v Fatimi, in teh je bilo pet, prvo 13. maja, zadnje 13. oktobra 1917, je Mati božja pastirkom predstavila češčenje njenega Srca kot pobožnost, ki jo hoče Gospod tvesti po svetu, da ga otme; s to pobožnostjo se bodo reševali grešniki, da ne zdrknejo v pekel. Božje Srce samo želi, naj poleg njegovega Srca častimo tudi brezmadežno Srce Marijino. Njo naj prosimo za mir, ker ga je Bog položil v njene roke.

NOVA POBOZNOST

Ko je že bila Lucija, edina ki je preživela fatimske dogodke, v redovni družbi dorotejk, je 10. decembra 1925 doživela v sestrski sobici ponovno prikazen nebeske Gospe, ki je imela Dete Jezusa ob strani. Tedaj ji je Marija dejala:

»Glej, hčerka moja, moje Srce, obdano

s trnjem, s katerim ga nevalečni ljudje vsak trenutek prebadajo s svojimi klevetami in nevalečnostjo. Vsaj ti me skušaj tolažiti in v mojem imenu oznanjaj objubo, da bom vsem, ki bodo na prve sote peterih zaporednih mesecev opravili sveto spoved, prejeli sv. obhajilo, molili en del rožnega venca ter ostali v moji družbi četrt ure v premišljevanju skrivnosti rožnega venca z namenom, da bi dajali zadoščanje, pomagala ob smrti uri z milostmi, ki so potrebne za zveličanje.»

Tri oblike češčenja Marijinega Srca nam priporoča fatimsko sporočilo: pobožnost prvih sobot v mesecu, pobožnost peterih zaporednih prvih sobot in posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu.

Glavno pri pobožnosti prvih sobot je prejem sv. obhajila na prvo soboto v mesecu in sicer s posebnim namenom: zadoščevati Marijinemu materinskemu Srcu.

Posebej je fatimska Gospa omenila pobožnost peterih zaporednih prvih sobot. Ta ne obstaja le v prejemu sv. obhajila, ampak ji je treba dodati del rožnega venca z namenom zadoščevanja, to se pravi, namesto drugih, ki Marijo in Jezusa žalijo, ju mi častimo in prosimo odpuščanja. Ko molimo rožni venec, moramo istočasno premišljati četrt ure eno ali več skrivnosti tistega dela. Kot plačilo za to pobožnost Marija obljublja svojo pomoč ob smrti uri.

Zlasti pa Marijino Srce počasti tisti, ki se ji posveti. Beseda posvetitev pomeni veliko več, kot si mnogi predstavljajo, ko mislijo, da je posvetitev v tem, da preberejo kako lepo in čustveno molitev. Posvetitev pusti za seboj obveznosti in dolžnosti. Zato se je treba nanjo vedno dobro pripraviti.

Ta posvetitev obstoji v tem, da se prostovoljno in zavestno izročimo v objem brezmadežnemu Srcu Marijinemu in istočasno obljubimo, da se bomo trudili živeti v duhu krščanske ljubezni. Zavezemo se, da bomo odslej bolj sočustvovali z njenim Srcem ob žalitvah, ki jih doživlja.

IZPOLNIMO MARIJINE ZELJE

Naj ob tej priliki omenimo, da je rajni ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman že posvetil ves slovenski narod Marijinemu Srcu. Zgodilo se je to v času velikih stisk našega naroda, trpečega po internacijah, taboriščih, po gozdovih, razkosanega in zaničevanega, v času bratomornega prelivanja krvi in skorajšnje zmage brezbožnih sil. Tedaj je 29. maja 1943. leta po skrbni pripravi po vseh župnijah, kjer je bilo to mogoče, organiziral spokorno procesijo iz Ljubljane k Mariji Pomočnici na Rakovniku ter tam pred podobo Marije z Brezij, vpričo 27.000 glave množice podal brezmadežnemu Srcu objubo krščanskega življenja v luči fatimskih naročil.

Duha, ki je spremijal to posvetitev, bi bilo treba po 24 letih zdaj znova obuditi med nami. V teh nemirnih časih moderne sveta, ko je prišel svet s svojimi iznajdbami tako daleč, da se lahko vsak hip znajde v splošnem uničenju ne le

Anglija je zgubila še enega svojih velikih državnikov. Dne 8. oktobra je umrl Clement Attlee, star 84 let. Med zadnjo vojno je bil podpredsednik v koalicijski vladi Winstona Churchilla. Churchill se na misel ni prišlo, da bodo angleški volivci po končani vojni, ko je prav on privedel Anglijo do zmagovitega konca, njemu obrnili hrbet in množično glasovali za Attleeja, laburista, neke vrste socialista angleškega kova. In vendar se je zgodilo prav tako.

Konservativci pod Churchillovim vodstvom so na celi črti volitve izgubili. Očividno je bilo, da so si angleški volivci zaželeli vlade, ki bi izvajala po težkih letih pomanjkanja bolj socialen program in narodno bogastvo bolj pravično razdelila, tako da bi bili bogati manj bogati, revni pa manj revni.

Dne 26. julija 1945 je Attlee postal angleški ministrski predsednik in to ostal do leta 1951, ko je moral to mesto znova prepustiti Churchill. Udeležil se je posvetovanj v Potsdamu pri Berlinu, kjer sta bila navzoča tudi Stalin in severnoameriški predsednik Truman. Načelno je odklanjal katero koli diktaturo, brez ozira na smer ali cilje.

Dosleden programu svoje laburistične stranke je izvedel socializacijo zdravniške oskrbe, lekarn in premogovnikov. Prvič v zgodovini Anglije je bila pod njim uzakonjena splošna vojaška služba. V času njegove vlade so dobile neodvisnost tri dežele: Indija, Pakistan in Ceylon.

Leta 1955 je prejel od kraljice lordsko imenovanje. V tem svojstvu je tudi v londonski zbornici nadaljeval z borbo za uveljavitev načel, ki jih ima laburistična stranka v svojem programu. Zanimivo je, da je vedno večina angleških katoličanov glasovala zanj, kajti njegovi nazori so bili vedno bolj v skladu s papeškimi socialnimi okrožnicami kot tisti od konservativcev. Umrl je z zadoščanjem, da ima Anglija že tretje leto znova laburistično vlado. Njegov naslednik Wilson je že dokazal, da se Angliji pod njegovim vodstvom ni treba bati bodočnosti.

Marijan Rožanc pogojno obsojen

V Ljubljani je bil v torek, 10. t. m. obsojen na zaporno kazen šestih mesecev, in sicer pogojno, 30-letni književnik Marijan Rožanc, češ da je z dvema člankoma v tržaški reviji »Most« razširjal neresnične vesti o političnih in družbenih razmerah v Jugoslaviji. Rožanc je bil že leta 1961 obsojen na denarno kazen. Pri odmeri

kazni je ljubljansko okrožno sodišče upoštevalo, da ima revija »Most« le ozek krog bralcev, da so članki slabo razumljivi in da so zato le malo vplivali na razpoloženje prebivalstva v Jugoslaviji.

★

Uredništvo revije »Most« je naslovalo na jugoslovanskega veleposlanika v Rimu Pričo brzojavko v zvezi s sodnim postopkom proti pisatelju Marijanu Rožancu. Protestno brzojavko je podpisalo trideset tržaških italijanskih in slovenskih kulturnih delavcev.

Evropski razgovor župnij

Četrty evropski razgovor župnij so imeli nedavno v Barceloni v Spaniji. Razgovor se je vršil pod predsedstvom nadškofa tega mesta msgr. Marcela Gonzaleza Martina. Sestanka so se udeležili številni župniki iz vse Evrope skupno s teološkimi, sociološkimi in psihološkimi strokovnjaki. Proučili so, kakšno naj bi bilo zadržanje duhovnika in posebej župnika do tistih katoličanov, ki se ne udeležujejo življenja katoliške Cerkve.

Evropski razgovori župnij so nastali leta 1962 na pobudo kanonika Connana, župnika v Saint Severinu v Parizu. Pobudo so kasneje podprli in opogumljali pariški, bolonjski in dunajski kardinal. Dosedanji razgovori so se vršili v Lausanni v Švici, na Dunaju in v Kölnu.

Tretji svetovni kongres za laični apostolat

V sredo, 11. oktobra, na praznik Marijinega materinstva, se je pričel v Rimu tretji svetovni kongres za laični apostolat. Kongres se je odprl na peto obletnico, odkar se je začelo prvo zasedanje drugega vaticanskega koncila. V Rimu se je zbralo 2500 zastopnikov iz 110 držav, torej iz vseh delov sveta. Zasedanje bo trajalo približno tri tedne in se vrši v prostornem avditoriju Pijeve palače. Zastopstva predstavljajo vse vrste laičnega apostolata v Cerkvi. Namen kongresa je, da v luči koncilskih dekretov pregleda delo in ga prilagodi sedanjim potrebam. Morda bo tudi potreba posodobiti razne tradicionalne oblike organiziranega apostolata. Na kongres je prišlo tudi okoli sto opazovalcev nekatoliških Cerkva.

Sedanji kongres za laični apostolat je izredno pomemben in mu sveti oče posveča veliko pozornost.

Rimska sinoda zaseda

Delo škofovske sinode je v polnem teku. Štiri dni so trajale razprave o novem cerkvenem zakoniku. V razpravo so posegli številni sinodalni očetje. V četrtek, 5. oktobra je imel tiskovno konferenco

dežel in civilizacije, ampak vsega človeštva, nam Fatima govori, naj prislubnemo Cerkvi in zadnjim papežem, ki nam nelehoma naročajo: Molite! Delajte pokoro! Obnovite življenje! Kristusa v duše, v družine, v narode!

Bo mar zaman vsa nedolžna prelita kri? Zaman grozotno morje bolesti, strahu, pomanjkanja, trpljenja? Zaman vse molitve in žrtve dobrih?

Ne! Ne more biti zaman, kar človeštvo v trpljenju zbira in polaga v materinskih dober Marijine dlani. Le pravega namena je treba pri vsem. In pravega spoznanja. Tudi nam. Še posebno nam.

Zdaj Marija čaka, da izpolnimo njene želje.

—jk

Prijazni umbrijski griči in starinska srednjeveška mesta govore še danes po svojih zgodovinskih, verskih in umetniških spomenikih o davnih dobah že pretokle slave. Ni pa še ta slava povsem zamrla. Živi še v monumentalnih frančiškanskih in dominikanskih cerkvah, v umetnih Pietra Perugina in Rafaela, v nešteti dragocenih relikvijah. Perugia, Assisi, Città di Castello, Gubbio, Orvieto, Terni, Todi — to so glavna pozorišča umbrijske nekdanjosti, pa tudi sedanjosti. Dandanes se tu nadaljuje tradicija umetniškega življenja, ki se kaže v mnogovrstnih oblikah. Ena izmed teh je prav vsakoletna »Sagra musicale umbra«, letos že dvaindvajseta po številu.

Med nastopajočimi skupinami smo lahko zabeležili predvsem ansamble iz vzhodnih držav. Sodelovali so zbor Češke filharmonije iz Prage, otroški zbor iz Prage, zbor Madrigal iz Bukarešte ter orkester in zbor radia Vzhodni Berlin. Med italijanskimi skupinami naj omenimo orkester Maggio Musicale Fiorentino.

Glasbo, ki so jo predvajali na letošnji »Sagri«, lahko razdelimo na tri dele: predklasično, romantično in sodobno. V prve spadajo skladbe Orlanda Lassa »Prophetiae Sibyllarum« ter J. S. Bacha trije veliki moteti »Fürchte dich nichts«, »Komm, Jesu, komm« ter »Der Geist hilft unser Schwachheit auf« v izvedbi češkega filharmoničnega zbora. Češki otroški zbor je v raznih mestih Umbrije nastopal s polifonskimi skladbami, Gallusa, Schützeja in drugih. Orkester in zbor ter solisti vzhodnoberlinskega radia so izvajali velika dela skladateljev kot so Carissimi, Händel in Telemann.

Velik poudarek je imela letos na umbrijskih koncertnih prireditvah romantična in novoromantična glasba. Najbolj zastopan je bil skladatelj Hector Berlioz, katerega so izvajali dve veliki vokalno instrumentalni deli: oratorij »L'enfance du Christ« in Veliki Requiem, vse za soli, zbor in orkester. Njegov Requiem ni navadna liturgična črna maša, temveč je že po svoji zgradbi mogočna simfonija, ki proslavlja onostranstvo, delo, ki je prežeto z apokaliptično veličastnostjo, istočasno pa polno originalne invencije in melodičnosti. Orkester Maggio Musicale ter praški zbor sta nato predstavila še »Requiem« Gabriella Fauréja ter »Psalm XLVI« Florentia Schmitta. Med sedanjo jesensko prireditvijo so v stolnici sv. Lovrenca v Perugi otvorili velike štirimanualske nove orgle. Za to priliko je nastopil francoski organist Jean-Jacques Grunenwald, ki je izvajal orgelska dela romantičnih skladateljev Liszta, Brahmsa, Mendelssohna in Francka. Za njim pa je igral Bachova skladbe veliki italijanski mojster Fernando Germani. Skladatelj Franca Liszta so izvajali tudi »Madžarsko mašo kronanja« ter »Psalm XIII.« Kot klasična dela moderne glasbe sta bili še na sporedu Zoltana Kodalyja »Psalmus hungaricus« ter »Te Deum«.

Del letošnje »Sagre« je bil posvečen najnovejši sodobni glasbi. Ti koncerti so obsegali tudi nekaj absolutnih novosti. Med temi sta orkester Maggio Musicale iz Firenze ter praški filharmonični zbor predstavila N. Castiglioni »Anthem«, Borisa Porena »Über aller dieser deiner trauer«, V. Bucchija »Cori della pietà morta« ter mladega poljskega skladatelja Krzysztofa Penderekega »Dies Irae«. Zlasti slednje delo je vzbudilo veliko zanimanja, saj je poljski skladatelj — ki se je tudi mudil v Perugi — že znan po svojih večjih zborovsko-simfoničnih delih, kot npr. Pasijon. Njegov »Dies Irae« je oratorij, posvečen vsem žrtvam nacističnega taborišča v Auschwitzu ter so ga prvič letos izvajali prav letošnje pomlad ob odkritju spomenika v omenjenem taborišču.

Tako so organizatorji letošnje umbrijske glasbene jeseni znali intimno združiti umetnine klasičnih mojstrov s sodobnimi kantatami, saj vsa izvajana dela proslavljajo neminljive duhovne vrednote.

Andrej Bratuž

Šli smo v Fatimo in Lurd

NA MONTSERRATU

Gora Montserrat leži skoro v središču Katalonije, ob cesti Barcelona-Madrid, približno 60 km od katalonske prestolnice. Ko se ji približaš, se ji ne moreš dovolj načuditi. Zdi se, da je sestavljena iz samih prstov, ki štrlijo proti nebu. Zaman bi kje drugje na svetu iskal kaj podobnega. Je edinstvena tvorba, ki je nastala na prav poseben način.

V terciarni dobi oblikovanja zemlje je obstajal tam, kjer je danes Sredozemsko morje, poseben kontinent, Baleari imenovani; od njega je ostalo sedaj le še nekaj otokov: Mallorca, Menorca in Ibiza. Prostor, ki ga sedaj zavzema Montserrat, je tedaj ležal pod vodo. Pokrivalo se ga je velika jezera. Mogočna reka je počasi prinašala z balearskega kontinenta in odlagala na jezerskem dnu težke kose kamnov, ki so se med seboj kopicili in sprijemali ter rasti v posebno oblikovano goro, izdelano iz konglomerata.

Nato je prišlo do silnega potresa. Balearski kontinent se je pogreznil, tako da ga je zalila morska voda, iz jezerskih globin pa se je dvignila gorska gmota, ki je dobila kasneje zaradi nazobčanega grebena kot da bi bila žaga s svojimi zobmi, od prebivalstva naslov »Nažagana gora«. Ta gorska gmota meri po obsegu 25 km, je dolga 10 in široka 5 km.

Vsa gora je polna votlin; ni čuda, da so si jo puščavniki prvih stoletij krščanstva izbrali za svoje zatočišče. Zgodovinsko je gotovo, da je že leta 888 v višini 792 m na vzhodnem pobočju gore stala kapelica, Materi božji posvečena. Leta 1025 se ji je pridružil benediktinski samostan. Začela se je doba romanj in številnih čudežev, o katerih govori kronika božje poti. Sedanjí samostan je iz leta 1755, bazilika pa iz leta 1592. Visoka je 33 m, široka 21, dolga pa 68. Njene stene, zgrajene iz kamna, ki ga nudi gora sama in mu kiparjevo dleto komaj pride do živca, so debele 2 metra.

Kakor vsaka božja pot, je tudi Montserrat doživljal svoje vesele in žalostne dneve. V marsičem spominja njegova usoda na našo Sv. goro. Leta 1811 so ga popolnoma opustošili Napoleonovi vojaki: le dragocene milostne podobe niso dobili v svoje roke; leta 1835 je varuhe svetišča izgubila protiverška domača vlada. Kasneje so se vrnili, toda med državljansko vojno so spet morali zapustiti svetišče in z njim Marijin čudodelni kip. Rdeči revolucionarji so tedaj umorili 23 menihov, ki sedaj počivajo v kripti svetišča. Po zmagi Francovih sil se je mogla Marija v decembru 1939 vrniti na svoj Montserrat, leta 1947 pa so ji postavili nov mogočen prestol.

Čudodelni kip je iz 12. stoletja. Visok je 95 cm in je zaradi tolikih sveč, ki so se pred njim požile, postal tekom stoletij popolnoma črn. Zato pravijo domačini montserratski Mariji »Morenita«, to je Črna Marija. Kip je tudi doživel svoje kronanje kakor svetogorska podoba, samo da mnogo kasneje, leta 1881.

Montserrat je za Katalonce versko in narodno svetišče. To je edini kraj, kjer centralistična vlada v Madridu ne more uveljaviti svoje volje in prepovedati rabe katalonskega jezika. Na vseh napisih je vedno katalonski jezik prvi; tu se tiskajo nabožne knjige in molitveniki v katalonskem jeziku; bogoslužje je v katalonsčini. Vse to vpliva tudi na politično zavest katalonskega ljudstva, ki si želi avtonomije. Duhovščina je tista, ki ga v teh težnjah prva in najbolj podpira. Ni čuda, da je moral lani na pritisk madrid-

ske vlade opat iz Montserrata oditi v inozemstvo. Postal je nezahelena oseba.

Montserrat je slaven zlasti po svojem veličastnem bogoslužju. Samostan namreč razpolaga z mogočnim otroškim pevskim zborom. Ti mladi pevci hodijo tu v šolo in prejmejo vso potrebno izobrazbo. Mnogi od njih se kasneje odločijo za benediktinski red. Trikrat na dan jih je slišati v svetišču in vsak romar je srečen, če prisostvuje njih petju: dopoldne pri slovesni sv. maši, opoldne pri »Salve« in zvečer pri rožnem vencu s »Salvo«. Sploh je značilnost Montserrata v tem, da redovna družina dan na dan daje hvalo Bogu.

PREKRATKO JE BILO!

Vsi smo bili prevzeti, ko se je Montserrat približal našim očem. Zazdelo se nam je, da bomo zdaj zdaj na cilju, toda gora je v vzhodne strani nedostopna. Morali smo jo obiti, tako da smo se usmerili najprej na njeno zahodno stran, kar je pomenilo 11 km poti.

Končno smo stali pred mogočnimi poslopji, obdanimi od najbolj pošastno oblikovanih vrhov. Svetišča pa ni bilo videti. Skrito je sredi samostanskih zidov. Romarjev in izletnikov se je kar trlo, veliko je bilo tudi inozemcev. Spoštljivo smo se približali čudodelnemu kipu. Vključiti smo se morali v vrsto ljudi, ki se ni ves čas, kar smo bili na gori, pretrgala. Po stopnicah smo se počasi dvigali k podobni, ki je doživela v preteklosti obisk sv. Ignacija Lojolskega, sv. Alojzija, sv. Franciška Borja, da omenimo le nekatere velikane svetosti in vere, se ji za hip poklonili in že morali začeti z odstopom.

Kosilo, ki bo po svoji obilnosti in okusnosti ostalo vsem udeležencem še dolgo v spominu, je bilo krivo, da je zmanjkalo časa za ogled ostalih zanimivosti, ki jih je gora prepolna. Naj omenimo samo Sveto jama (Santa Cueva), kjer naj bi bila po izročilu najdena sedanja podoba in do katere vodi po gorski steni mojstrsko speljana pot, na kateri se vrsti 15 kapel kot izraz petnajstih skrivnosti sv. rožnega venca. Lahko bi bili tudi opravičili pobožnost križavega pota, katerega postaje so rdeči nasilniki sicer razdejali, pa stojijo sedaj na njih mestu preprosti križi; z vzpenjačo bi se bili lahko tudi povzpeli na enega izmed vrhov nad svetiščem. Da, vse to bi bilo mogoče, če bi nas čas ne preganjal. Zato naj velja bodočim obiskovalcem Montserrata tale nasvet: priti na goro zgodaj zjutraj ali na noč in nato ostati tam ves dan. Kdor bo storil tako, bo nosil potem Montserrat vse življenje v svoji duši.

Mi pa smo morali še isti dan priti na drugo goro, dosti nižjo sicer kot je Montserrat, ali vendarle goro: na Tibidabo nad Barcelono. To je narodno svetišče, posvečeno Srcu Jezusovemu in ga upravljajo salezijanci. Mogočen kip Srca Jezusovega, v katerega podnožju leži cerkev, blagoslavlja z razprostrtimi rokami mesto pod seboj in po njem vso Spanijo.

Malo po šesti uri popoldne smo dospeli na namenjeni kraj. Prošt iz Tinj na Koroskem g. Trabesinger je opravil občestveno sv. mašo, ostali gospodje pa pri stranskih oltarjih. Večer se je že spuščal na mesto, ko sta nas avtobusa ponesla v dolino, da se odpočijemo od vtisov in naporov celodnevnega potovanja. Radi bi si še ogledali Barcelono, ki je tudi ponoči zanimiva, a pамет je dejala, da se je treba naspiti, kajti drugi dan nas je čakala pot v srce Spanije — v Madrid.

(Dalje prihodnjic)

S TRŽAŠKEGA

Protest Odbora za pomoč razlaščenem

Svet predsedstva Odbora za pomoč razlaščenem je na današnji seji proučil položaj, ki je nastal z napovedano razširitvijo področja EPIT-a v dolinski, mljški in tržaški občini. Posebno pozornost je posvetil vprašanju zajemanja novih področij v dolinski občini, kjer nameravajo razlasiiti še edine rodovitne površine in številne hiše vse do Boljunca.

Dolinska občina je doslej največ žrtvovala in kazalo je, da na tem predelu ne bo več razlasiitev. Zdjaj je prišla novica, da EPIT zahteva nič manj kot 2 milijona kvadratnih metrov dolinske zemlje.

Svet predsedstva Odbora za pomoč razlaščenem odločno protestira proti nameravani razširitvi področja EPIT in poziva vse ustanove, organizacije, stranke itd., naj se uprejo tem načrtom, ki bi povzročili nepopravljivo škodo prizadetim lastnikom.

Tovarno Grandi Motori naj gradijo pri Orehu ali kje drugje. Izgovor, da je v Boljuncu »bolj pocenik«, ne sme biti razlog za uničevanje naših domov in naših preostalih rodovitnih zemljišč!

Svet odločno obsoja takšno početje velekapitala, ki tako prezira malega človeka in hoče pobrati naša polja in naše domove.

Poziva tudi dolinsko občinsko upravo, naj se upre z vsemi zakonitimi sredstvi, ki jih ima na razpolago.

Zahteva dalje, naj pristojne oblasti zavrnejo zahtevo EPIT-a in naj izključijo iz nameravane razširitve zemljišča, ki se nahajajo v dolinski občini.

Trst, 6. oktobra 1967

Odbor za pomoč razlaščenem

Potrebnost pomoči za posledice suše

Pokrajinski odbornik za kmetijstvo Saša Rudolf (Slovenska skupnost) je te dni predsedoval seji, na kateri so razpravljali o ukrepih, da se vsaj delno popravi škoda, ki jo je naredila letošnja suša. Na seji so bili predstavniki kmetijske nadzornišstva, tržaške hranilnice in ustanove za razvoj kmetijstva.

Odbornik Rudolf je povedal, da znača škoda po prvih ocenah okrog 300 milijonov lir. Za zdaj je deželna uprava obljubila pomoč v obliki močnih krmil za skupni znesek 9 milijonov lir. Na seji so sklenili, da bo pokrajinska uprava dala pobudo za ustanovitev posebnega sklada, v katerega bi prispevale krajevne ustanove, denarni zavodi in druge institucije. Iz tega sklada bi dobili poljedelci določeno odškodnino. O podrobnostih bodo razpravljali na prihodnji seji, ki bo konec tega meseca.

NOVICE IZ SLOVENIJE

Malo sveto pismo

Ljubljansko nadškofijsko vodstvo se je odločilo, da izda »Malo sveto pismo«, to je izbor svetopisemskih tekstov stare in nove zaveze v eni knjigi, sestavljen po smernicah 2. vatikanskega koncila za preučevanje svetega pisma.

Namen Malega svetega pisma bo, kot je rečeno v predgovoru, da v strnjeni in pregledni obliki jasno pokaže celotno zgodovino odrešenja in z božjo besedo samo utemelji, da je sveto pismo knjiga razodetja o božjem kraljestvu in človeški usodi obnem. Zato se izbor besedil zvršča, v skladu z zgodovinsko zapovrstnostjo božjega razodetja, v tri skupine: a) Priprava na božje kraljestvo v stari zavezi, ki se je vršila od stvarjenja sveta in prvih ljudi do časa Kristusovega rojstva; b) prihod božjega kraljestva po Sinu božjem in našem Odrašeniku Jezusu Kristusu; c) rast in širjenje božjega kraljestva od prihoda Svetega Duha — po apostolih in božjem ljudstvu nove zaveze v Cerkví — do konca vekov.

Knjiga bo razdeljena v deset preglednih poglavij s kratkimi strokovnimi uvodi in najpotrebnejšimi opombami, skratka bo svetopisemska sinteza v razmeroma kratki, priročni obliki. Knjigo je pripravil in uvode napisal profesor sv. pisma na teološki fakulteti v Ljubljani dr. Jakob Aleksič. Izšla bo v žepni izdaji in bo obsegala 400 strani.

Beneški »Dom«

Tako se imenuje verski list na štirih ali šestih majhnih straneh, ki ga izdajajo beneški župniki. V teh dneh smo prejeli sedmo številko.

Majhen in skromen je, a ga sprejememo

Kronanje svetogorske Matere božje

Ko se je razvedelo, da je patriarh v Vidmu izdal pooblastilo za kronanje, so nekateri opozorili svetogorskega gvardijana na stališče vlade v Gradcu in dvora na Dunaju, naj bi vsa cerkvena pooblastila izdajal edinole papeški nuncij na Dunaju in nikakor ne patriarh v tujini. V načrtu je bilo nadvse slovesno kronanje; nanje naj bi prišli oblastniki, plemenitniki in verniki z vseh strani: iz goriško-gradiščanske profije, iz Kranjske in Koroške, iz Stajerske in Furlanije in iz same beneške republike, zato pa je bilo potrebno izposlovati vsa ustrezna pooblastila, da bi se vnaprej odstranile vse možne težave in ovire, tudi zgolj političnega značaja.

Pičenski škof Marotti je predložil zadevo apostolskemu nunciju na Dunaju. Na dvoru cesarja Karla VI. je bil takrat za apostolskega nuncija s pravicami papeškega legata a latere msgr. Jurij Spinula, naslovni škof cezarejski. Nuncij, ki je dobro poznal zapleteno ozadje težkih sporov glede duhovne vlade v avstrijskem delu oglejskega patriarhata ter nenehne zahteve, naj se prekine vsak stik s patriarhom v Vidmu, se je strinjal s predlogom, naj dospe pooblastilo za kronanje tudi preko Dunaja. Obrazložil je zadevo vatikanskemu kaplitju, ki mu je koj podelil polnomočje, tako da je mogel čez kratek čas poslati v Pičen naslednje pooblastilo:

Presvetlemu in prečastitemu

g. Juriju Ks. Marottiju, pičenskemu škofu,

pozdrav v Gospodu na veke!

Z oblastjo, ki mi jo je dal presvetli in prečastiti kapitelj sv. Petra v Rimu, določamo in pooblaščamo Vaše presvetlo in prečastito gospodstvo za slovesno kronanje čudodelne podobe s Sv. gore nad Gorico, ki jo je odredil isti kapitelj.

Blagovolite izvršiti sveti obred po predpisih vatikanskega kaplitja. Vašemu presvetlemu in prečastitemu gospodstvu naklanjamo ustrezno dovoljenje, da sme vršiti v avstrijskem delu patriarhata vsa škofovska opravila.

Dano na Dunaju na dan 6. aprila 1717.

J. Spinula, nadškof cezarejski, apostolski nuncij.

V. Petruccius, generalni avditor in kanonik.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Slovenec novi vrhovni predstojnik družbe kletijancev

Generalna skupščina misijonarjev Sinov Marijinega brezmadežnega Srca, ki se po svojem ustanovitelju sv. Antonu Mariji Claret kratko imenujejo kletijanci, je 26. septembra izvolila v Rimu za svojega vrhovnega predstojnika p. Antona Legiša (Leghisia).

Novi general kletijancev je rodом Slovenec iz Trsta. Svoje višje bogoslovne študije je opravil v Spaniji in bil tam 22. decembra 1945 tudi posvečen v duhovnika. Sedaj ima 46 let.

Leta 1949 se je vrnil v Italijo in doktoriral na papeškem Vzhodnem inštitutu, ki mu sedaj načeluje Slovenec p. Ivan Zukek SJ. Takoj po končanih študijah ga je kardinal Larraona pritegnil v tajništvo kongregacije za redovnike, kjer je p. Legiša sourejeval revijo »Commentarium pro Religiosis«. Bil je tudi eden od ustanoviteljev glasila »Ala«, ki se je kasneje preimenovalo v »Rivista delle Religiose«.

Ze leta 1954 je bil prvič izvoljen za predstojnika italijanske province kletijancev; leta 1960 je postal provincialni ekonom, leta 1966 pa drugič provincial.

P. Legiša je v letih 1952-1962, potem ko je Tito pretrgal diplomatske stike z Va-

stikom, vršil izredno delikatno poslanstvo: bil je predstavnik škofijskih sedežev Ljubljane, Zagreba in Beograda pri Sv. Stolici ter vzdrževal z njimi tudi potrebne stike. Zato si je pridobil mnogo vpogleda in notranje razmere jugoslovanskih škofij in znal to ob pravem času in na pravi način posredovati na pristojnih mestih.

Kakor imenovanja p. Ivana Žučka, se radujemo kot Slovenci tudi izvolitve p. Legiša na tako odlično mesto. Želimo le, da bi pri vsej obilici dela, ki ga čaka, ne pozabil potreb slovenskih vernikov v Trstu in okolici in poskrbel, da bo v cerkvi kletijancev v bližini glavne tržaške postaje kakor zadnje čase vedno pater slovenske krvi, ki bo lahko duhovno postrgegel svoje rojake s tostran in onstran meje.

Glas slovenskega izseljenca

»Vselej, ko prejmem Vaš list, se hvaležno spomnim vseh tistih, ki se trudite za nas, da si ohranimo svoj jezik in kulturo. Vaš list me tudi versko krepi, kar se mi zdi v tujini še posebno važno. Iskreno Vam čestitam, ko pospešujete naš jezik in nas vzgajate po veri. Ostal bom zato zvest Vašemu listu, pa tudi svojemu rojstnemu kraju in naši Marijini cerkvi, ki ni daleč proč od Vas, onstran meje.«

August Markič, Kanada

V nedeljo, 15. t.m. ob 16. uri v dvorani Katoliškega doma v Gorici bo g. Vinko Zaletel gostoval s predavanjem in skioptičnimi slikami o

PRAVLJIČNEM SIAMU

Vstop prost.

Pastoralna vizitacija rimskih župnij

Dne 10. oktobra se je pričela pastoralna vizitacija rimskih župnij, katero je sveti oče pred časom napovedal. V imenu svetega očeta bodo vršili pastoralno vizitacijo kardinal Traglia, papežev vikar in drugi pomožni škofje. Ker ima rimska škofija okoli 400 župnij in dolgo vrsto raznih verskih ustanov, bo trajala pastoralna vizitacija vsaj tri leta.

Delovanje Slovenske skupnosti

Svet Slovenske skupnosti v Trstu je na svoji zadnji seji obširno razpravljalo o važnih zadevah, ki zanimajo Slovence na Tržaškem. Prisotni so izrazili svoja stališča do časopisnih vestí, po katerih naj bi Fiat zgradila tovarno Grandi Motori v dolinski občini, in sicer pri Boljuncu. Svet se je soglasno izjavil proti izbiri tega kraja in ponovil zahtevo, naj bi se tovarna postavila pri Orehu v mljški občini in ne drugje na Tržaškem. Svet je ugotovil, da bi predstavljala gradnja pri Boljuncu nepopravljivo škodo za slovensko manjšino in veliko gospodarsko škodo za prizadeto prebivalstvo v dolinski občini, ki je že ogromno trpelo zaradi številnih preteklih razlaščenj. Svet je sklenil, da bo gornje stališče iznesel in zagovarjal na pristojnih mestih.

Svet je med drugim razpravljalo še o številnih vprašanjih slovenskega šolstva in

ugotovil, da so bile izpolnjene nekatere zahteve, ki so bile svoj čas predložene prosvetnemu ministru Guio in pred kratkim šolskemu skrbniku dr. Angiolettiju. Pretrosal je tudi razloge, zaradi katerih se je zavlekla ustanovitev slovenskega industrijskega strokovnega zavoda v Rojanu. Odklonil je načelo recipročnosti pri sklicevanju na londonski memorandum ter ugotovil, da rimska vlada še ni izpolnila večkrat ponovljene zahteve slovenske manjšine in še ni dala nadomestila za ukinjene slovenske strokovne tečaje.

Svet je z večino glasov izrazil svojo zaškrbljenost za posledice, ki bi jih utegnili imeti za slovensko manjšino in za kulturno sodelovanje med njo in matičnim narodom kazenski proces, ki je bil napovedan v Ljubljani proti souredniku tržaške revije »Most«.

Glavno mesto Spanije Madrid je najviše ležeča prestolnica v Evropi, saj leži na kastiljski planoti 650 m nad morjem. Je še relativno mlado mesto, staro komaj 400 let. Prej je bila prestolnica Spanije Toledo. Je izredno lepo, snažno in prostrano mesto. Značilen izraz mu dajejo široke avenije, ki prečkajo mesto na vse strani. V zadnjem času je zaznamoval Madrid izreden porast na prebivalstvu. Danes šteje 3.500.000 duš in je na desetem mestu po številu ljudi med največjimi mesti na svetu.

Iz popotne torbe

Trst, 8. oktobra 1967

Ce je kakšen ud bolan, usmeri človekovo telo vanj vse moči, da ga brani. Ce je v nevarnosti meja, jo država zavaruje z vojaštvom. Pri nas je v nevarnosti narodnostni značaj dolinske občine in njena najplodnejša zemlja. Zemljišča, ki jih bodo razlastili, so v večini last Slovencev. Gre torej za važen del slovenskega narodnega telesa, ki je v nevarnosti in ga moramo braniti.

NAŠA ZEMLJA JE SPET OGROŽENA

Tudi jaz sem si naprtil popotno torbo in šel na ogroženo področje. Moj Bog, sem si mislil, kolikokrat moramo ravno Slovenci v Italiji izreči, napisati in na svoji koži preizkušati nesrečno besedo razlastitev. S prijateljem iz Boljunca sva se povzpela malo navkreber po cesti proti Borštu.

»Tako,« je rekel, »tu ti oko zajame skoro vso površino, ki jo bodo vzeli, vsaj tisto na ravnini. Le poglejva še enkrat te lepe oljke, njive, vinograde in livade, pa še hiše. Zdaj šele opažam, kako so lepe, kako so mi drage. Čez nekaj let bodo tu stali 4 metre visoki sivi tovarniški zidovi in še višji dimniki.« »Pa ste že kaj poskusili, da to preprečite?« sem vprašal.

Odgovor: »Vse je pričelo tako naglo. Nevarnosti smo se prvič resno zavedli, ko smo brali v časopisu protest Slovenske skupnosti. Naši zastopniki v Slovenski skupnosti so povedali, da so v kratkem času na štirih sestankih obravnavali to vprašanje in da je njeno tajništvo skušalo v vsakdanjih stikih z odločujočimi krogi preprečiti ta načrt ter doseči, da bi postavili tovarno pri Orehu, če že mora biti na Tržaškem. Tudi jaz sem bil prisoten pri nekem razgovoru. Zastopnik večinske stranke, ki o tem odloča, je rekel, da jih moramo razumeti, da so rešili Kras, ker je hotel Fiat tam postaviti tovarno; da tla pri Orehu niso dovolj trdna in bi se tovarna pogrezala in bi samo dela za usposobitev tal stala deset milijard, zidanje pa bi se v tem primeru zavleklo za dve leti. Edini izhod je torej Boljunc. Za vladne stranke bi nastopil sodni dan, če bi ne bilo tovarne tam. Slovenci ne smete biti takšni šovinisti, da bi se temu upirali, saj veste, da bo zaposlenih v novi tovarni skoro 3000 ljudi... Tako je govoril in vprašal, kaj pravimo Boljuncani in Dolinčani. Meni je zavrelo v glavi. Srce se mi je stiskalo in težko sem urejal misli. Tako nekako sem mu odgovoril: Zdjaj pa se vi postavite v položaj Slovencev. Ali bi dovolili, da vam uničijo veliko vas, ko so možnosti za tovarno še druge? Ze dozdej smo imeli v dolinski občini veliko narodno in gospodarsko škodo. Narodna se ne da izmeriti, gospodarska pa znaša več milijard. To za našo manjšino niso majhe solze. Nam gre za obstoj. Vi pa lahko dobite tistih deset milijard za ureditev tal pri Orehu. Sorazmerno bo to neprimerno manj od milijard, ki bi jih naši ljudje izgubili v Boljuncu in Dolini, medtem ko bi bila narodnostna škoda nepopravljiva. Tako približno sem govoril. Pa sem takoj čutil, da so moje besede naletele na gluha ušesa.«

PUSTILI SO NAS NA CEDILU

»Omenil si že, kako se poteguje za vas Slovenska skupnost. Kaj pa druge stran-

ke?« Odgovor je bil precej žalosten. Prijatelj je povedal, da so socialisti sklicali v Boljuncu svojo sekcijo in sporočili, da so pristali na gradnjo tovarne pri Boljuncu, ker ni druge možnosti... »In Slovenci v tej stranki?« sem vprašal. »E, dragi, nimajo besede, ker je njeno vodstvo italijansko in gleda na svoje koristi, ne na naše. Isto je v komunistični partiji. Tu se zdaj v stvarnem primeru in zgodovinsko odločilnem trenutku za Slovence vidi usodna napaka tistih naših rojakov, ki so stopili v stranke z italijanskim vodstvom in jih volijo. Ko gre za usodne odločitve, ki se tičejo nas, so brez moči. In ker smo zaradi tega politično razcepljeni, ker ne držimo vsi Slovenci skupaj, smo vsi brez moči.«

»Kaj pa komunisti?« »Oni protestirajo, ker tovarne še niso začeli zidati. Njihovo glasilo *Il Lavoratore* piše 1. oktobra na strani 7: »Za Grandi Motori obstaja ena sama jasna obveznost: postavljeni morajo biti v Trstu. Obljubo je treba držati. Ni važno, če bo v Dolini ali na Proseku, biti mora v tržaški pokrajini.« Komunistična partija je torej za to, da se postavi tam, kjer obstaja sedanji načrt. Se več, komunisti s tem sprejemajo načrt CIPE, čeprav so se prej borili proti njemu in zahtevali ohranitev tržaških ladjedelnice.«

»Zdjaj pa mi, prosim, še povej za popotno torbo, kaj pravijo prizadeti ljudje?« »Zelo rad povem, kar vem. Vsi smo proti razlastitvi. Če hočejo imeti tovarno, naj jo imajo drugje. Nihče naj nam ne očita, da smo proti zaposlitvi tržaških delavcev. Prepričani smo, da bi lahko našli prostor tako, da bi nam naredili manj škode. Ker tega nečemo, se moramo braniti, četudi to nezadostnimi močmi, zakaj gorje, če bi nam zgodovina lahko očitala, da smo sami pomagali kopati svoj narodnostni grob. Sicer pa bi ti omenil ta primer: ko je neki partijec pred dnevi zvedel, kaj se pripravlja, se je napil, prišel natreskan domov, preklinjal vse stranke, ženo in otroke, grozil z bombami in podobno, toda verjemi mi, da bo pri prvi priliki spet volil komuniste.«

Marsikaj je še prišlo na dan, a naj bo danes dovolj. Bralci pa naj oprostijo, če ima današnja torba na vrsti samo to vprašanje. Ze v začetku sem rekel, da vsak organizem najprej brani tisti ud, ki je bolan.

V dvoranah na Križišču v Števerjanu priredi SKPD v ponedeljek, 16. oktobra kulturni večer, na katerem bo g. Vinko Zaletel predaval o

PRAVLJIČNEM SIAMU

Začetek ob 20.30. Vabljeni!

Slovenski III. red v Gorici obvešča svoje člane in članice, da ta mesec ne bo več rednega mesečnega sestanka na tretjo nedeljo, ker bo v bodoče vedno prvo nedeljo v mesecu in sicer ob 4^h popoldne pri Sv. Ivanu.

P. Fidelis Kraner, OFM Cap.

Plačilo davkov. Na vrsti je peti obrok davkov, ki ga je treba plačati najkasneje do 18. t. m. Zamudniki plačajo 6 odstotkov pribitka.

TRŽAŠKE NOVICE

Spremembe na vodstvu slovenskih srednjih šol na Tržaškem

Novo šolsko leto je prineslo v Trstu tudi nekatere spremembe pri vodstvih šol in didaktičnih ravnateljstev. Tako ima letos vsaka slovenska višja srednja šola svojega ravnatelja in smo se praktično vrnili na stanje pred dvema letoma. Za ravnateljico klasičnega in znanstvenega liceja je bila imenovana prof. Laura Abrami, vodstvo trgovske akademije obdrži dosednji ravnatelj dr. Vladimir Turina, za ravnatelja učiteljskega je bil spet imenovan dr. Anton Kacin. Na srednji šoli pri Sv. Jakobu je še vedno ravnateljica prof. Marija Blažina, za ravnatelja srednje šole pri Sv. Ivanu je bil imenovan prof. Edmund Žetko, za ravnatelja srednje šole na Proseku pa prof. Višnovc, medtem ko je ravnatelj srednje šole v Dolini ostal prof. Stefančič, ravnatelj srednje šole na Opčinah prof. Ivan Sosič, ravnateljica srednje šole v Nabrežini pa prof. Milič-Antoničeva. Dosednji ravnatelj srednje šole v Rojanu prof. Stanič je podal ostavko, ni pa nam še znano, kdo bo prevzel njegovo mesto.

Tudi slovenska didaktična ravnateljstva imajo v letošnjem šolskem letu vsako svojega ravnatelja. Za novega didaktičnega ravnatelja na Opčinah je bil imenovan Stanko Škrinjar, za novega didaktičnega ravnatelja pri Sv. Jakobu Egidij Strnad, za didaktičnega ravnatelja pri Sv. Ivanu Josip Sinigoj, za didaktičnega ravnatelja v Nabrežini Miroslav Tavčar, za didaktičnega ravnatelja v Dolini pa Velimir Pavličič.

Z začetkom letošnjega leta so odšli v pokoj naslednji učitelji: Julij Pavličič (didaktični ravnatelj na Opčinah), Aleksandra Leonardi, Emilija Čok, Suzana Sancin, Marija Kosta in Lidija Sancin.

Nekatere šole bi letos potrebovale eno

učiteljsko moč več kot lani. Te šole so v Rojanu, Saležu, Gropadi in v Škednju.

To in ono iz Škednja

Z oktobrom so v tem nekdanjem slovenskem predmestju začeli z novo vnmemo kulturno-prosvetno dejavnost.

Odbor Škedenjskega Doma je razposlal vsem škedenjcem odprto pismo v obliki prikupne s fotografijami opremljene publikacije, ki naj bi bilo bežen prikaz odborovega dela. Kot je zapisano v oporoki, s katero je gospa Draga Gregorič vd. Rosenberg pred dobrimi petimi leti poklonila Škedenjskemu kulturnemu društvu lepo poslopje, naj bo leto v izključno korist predvsem slovenskih otrok in sploh Slovencev v Škednju, kjer naj nadaljujejo in razvijajo dediščino svojih očetov v zvestobi do svojega materinega jezika, Boga in naroda. Dom naj družijo in združijo škedenjske rojake. Iz publikacije izvem, kaj vse je Dom storil za otroke, kakšne prireditve je organiziral, kakšno socialno pomoč nudi škedenjcem, kako organizira izlete, kako skrbi za razvedrilo. Prav tako tudi izvem, kakšne načrte ima odbor za dokončno ureditev Doma. Vedeti namreč moramo, da so v delu poslopja še vedno najemniki. Stroški za dokončno ureditev, po kateri bo Dom razpolagal s 13 m dolgo in 5 m široko dvorano z odrom, bodo znašali nad tri milijone lir.

Letos se je vpisalo v slovensko osnovno šolo v Škednju 20 otrok, v prvem razredu jih je 6. Škoda, da sta samo dve učni moči. Otroci in šola bi nedvomno pridobili mnogo, ko bi šoli bila dodeljena še ena učna moč.

In še ena novica, ki sicer ne spada v kulturno-prosvetno dejavnost: pri drugi slovenski maši ob 10. uri bere od prejšnje nedelje berilo laik.

M. B.

»Mladika« št. 8

Po poletnih počitnicah je spet izšla nova številka revije »Mladika«. V glavnem je posvečena prireditvam, ki so se vršile v letošnjem poletju: slovenskemu taboru na Repentabru, počitniškim kolonijam slovenskih otrok, letovanju v Ukvah, taborjenju tržaških skavtov v Beli peči; posebej je dan poudarek študijskim dnevom slovenskih izobražencev v Dragi.

Uvodnik je posvečen novemu šolskemu letu. Trpka je ugotovitev, da nam je demokratski ustroj države omogočil slovensko šolo, mi sami pa se ji odtegujemo, ker nimamo vanjo zaupanja in ji ne izročamo svojih že itak maloštevilnih otrok. Zgodi se, in ne prav redko, da celo šolniki, ki na slovenskih šolah poučujejo, svoje otroke pošiljajo v italijansko. Zanje velja beseda: Revčiki, kruhoborci, oportunisti! Veliko je tudi še neresenih vprašanj v okviru slovenske šole, a kljub temu je mogoča le ena pot: ostaniti zvest slovenskemu občestvu.

Literarni del je to pot bolj skromen: črtica »Pravljica o Fufi«, nekaj pesmi,

med katerimi prednjači Milena Merlak-Detela s svojo »Otroška soba« ter članek »Ob desetletnici smrti Zdravka Ocvirk«, v katerem Jože Peterlin objavlja niz Ocvirkovih pesmi, ki so ostale v uredniškem predalu ter nam odkrivajo pesnikovo otožno, neskončno žalostno srce.

Edi Košuta naš seznanji z dogodki na slovenskih športnih igriščih na Tržaškem, Stanko Janežič poroča o brošuri »Slovenska cerkev«, ki jo je izdala Mohorjeva družba v Celovcu, Vinko Beličič pa oceni »Pregled svetovne književnosti« izpod peresa prof. Alojzija Geržniča, katera je izšla v Buenos Airesu. Poseben članek je posvečen spominu tržaškega pisatelja Vladimirja Bartola. Omenjena sta tudi dva pomembna kulturna dogodka: drugo srednjeevropsko zborovanje kulturnikov v Gorici ter čisto mednarodno pevsko tekmovaljevo istotam. Zanimiva je tudi napoved sporeda, ki ga namerava v prihodnjih mesecih nuditi naša tržaška radijska postaja.

—ej

Sv. Vincencij - Trst

V novi župnijski dvorani cerkve svetega Vincencija v Trstu, ul. Revoltella 6, bodo v letošnjem šolskem letu konference o svetopisemskih vprašanjih, ki bodo vsakomur, kateri se jih bo udeleževal, dale možnost, da se na tem področju izobrazi in razširi svoje znanje. Predavali bodo razni kompetentni duhovniki in laiki. Prvi biblični sestanki se bo vršili prihodnji torek, 17. t. m. ob 20. uri. Govoril bo dr. Ravagnani, ki že več let vodi italijanske biblične krožke za študente.

Kot slovenski dušni pastir pri Sv. Vincenciju vabim ne samo naše vernike iz območja omenjene fare, temveč iz vsega Trsta, da se teh sestankov udeležujejo, saj gre za izpopolnjevanje verske izobrazbe, ki nam dostikrat manjka in nas zato pogosto dela manjvredne v očeh nasprotnikov naše vere. Prisotni bodo lahko sami pomagali, da bodo sestanki bolj živahni in zanimivi, če bodo sodelovali s predavatelji z osebnimi posegi in debatami.

Anton Surina

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Nedelja: Prvi program: 11.00 Sv. maša. 21.00 Zivljenje slikarja Caravaggia. — Drugi program: 21.15 Pestra glasbena oddaja; športne novice.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Romeo in Julija, film. — Drugi: 21.15 Sprint; 22.00 V evroviziji simfonični koncert iz Kopenhagena.

Torek: Prvi: 21.00 Moja Angelina, drama v treh dejanjih. — Drugi: 21.15 Cordialmente. 22.15 Auto-quiz.

Sreda: Prvi: 21.00 Dogodki iz polpretekle zgodovine. 22.00 Sport ob sredah. — Drugi: 21.15 Pohod na Rim, ital. film.

Četrtek: Prvi: 21.00 Music-rama. 22.00 Politična tribuna. — Drugi: 21.15 Slike iz narave. 22.00 Kronika.

Petek: Prvi: 21.00 TV 7; 22.00 Ziveti skupaj. — Drugi: 21.15 Sheridan, III. nadaljevanje. 22.30 Zoom.

Sobota: Prvi: 19.40 Duhovni razgovori. 21.00 Partitissima. 22.15 Razne vesti. — Drugi: 21.15 Plešasta pevka, drama E. Ionesca.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 15. do 21. oktobra 1967

Nedelja: 9.25 Neznani kraji - serijski film. 11.30 Film za otroke. 14.25 Dunaj: Avstrija - Sovjetska zveza - nogomet. 15.30 Nadaljevanje nogometa z Dunaja. 16.15 Šahovsko svetovno consko prvenstvo v Tunisu. 19.10 Dolgo, vroče poletje - serijski film. 20.50 Finska zabavno glasbena oddaja.

Ponedeljek: 11.40 TV v šoli: Pot v šolo. 18.15 Slogovna rast slovenskega jezika - II. 18.45 Ce otrok v šoli ne uspeva - vzgojna problematika. 19.15 Tedenski športni pregled. 19.40 S kamero po svetu. **Torek:** 18.40 Film za otroke. 19.20 Svet na zaslonu. 20.10 »Ricordi« - italijanski celovečerni film. 22.10 Kulturna panorama ali tribuna.

Sreda: 17.25 Popotovanje po Aziji. 20.00 Celtic: Racing - nogomet iz Glasgova.

Četrtek: 16.10 TV v šoli: Pot v šolo. 17.10 Umba Kumba in lončarjeva hči - Tiktak. 17.25 Slike sveta. 19.25 Simfonični koncert ob dnevu osvoboditve Beograda.

Petek: 21.15 Preverjeno - Mini - jugoslovanski celovečerni film. 23.05 Predolimpijske igre v Mehiki.

Sobota: 18.15 Tom Sawyer - prvi del mladinske igre. 19.15 Taras Buljba - balet. 21.55 Biseri in dukati - serijski film.

Na praznik Kristusa Kralja bo srečanje Slovencev z Goriške z novim nadškofom

JOSEFINE STEGBAUER 35
Prevedel J. P.

„Veš li število zvezdà...?“

Tako ganljivo ljubezniv je bil njen glas, obenem ves prežet v žalostnem razočaranju, da si Gretica ni vedela pomagati: dvignila se je v postelji, objela svojo »mamico« in spet bridko zajokala. Gospa Thorn jo je pustila, da se izjoka. Potlej pa se je izvila iz njenega objema.

»Mar nisi srečna pri meni, Gretica? Povej, vendar! Ali nisem dobra s tabo?«

Gretico je bilo nadvse sram pred njeno ljubeznivo: »Saj ne zaslužim, da si tako dobra do mene,« je med solzami izjavila.

»Za božjo voljo, dete, od kod pa imaš te misli! Zakaj pa misliš, da tega ne zaslužiš?«

»Ker — ker...« Ah, rada bi povedala Gretica, a ne more, ne sme! Gospa Thorn jo je nežno božala po laseh in skušala potolažiti: »Kar brez skrbi povej, Gretica,

čisto gotovo ne bom huda! Torej, ker... ker — ?«

Gretica je spet objela dobro ženo: »Tako rada, strašno rada bi našla svojo pravo mamico!« je med solzami zasepetala.

Gospa Thorn je začutila, kako se ledeno mrzli prsti stegujejo po njenem srcu. Medtem ko je ona požrtvovalno skrbela za tega otroka, je pa ta ves nesrečen in si želi proč od nje. To jo je bolelo! Se ganiti se ni mogla v tej bolelosti. Gretica je v svojem nežnem, ljubeče občutljivem srcu zaslutila, kakšno bolečino je napravila dobri gospe.

»Mama, mamica!« je zaprosila in strastno objela gospo Thorn. »Nikar ne bodi huda name, nikar me ne zavrzi, nikar me ne napodi stran!« V bridki bolečini, v otroškem obupu se je vrgla na posteljo in se zakopala v blazine.

Gospa Thorn je medtem že premagala boleče razočaranje. Vendar je bil njen glas ves mrtev, brez pravega zvoka kot pretrgana struna, ko je tiho dejala:

»Saj veš, da te ne bom zavrnila, Gretica. Prav dobro te razumem. Vselej mi lahko

vse poveš. Pomiri se vendar, srček. Domotožje te muči, kajne?«

Gretica je samo prikimala. Gospa Thorn pa je to uro premagala glas ljubečega, krvavečega srca. Spoznala je, da leži pred njo ves objokan in nesrečen otrok, ki ga muči domotožje, ne pa nehvaležen otrok. Seveda, čisto malo dete se brez težav lahko vživi v novo okolje, med nove ljudi. Gretica pa je bila že dvanajst let stara, če ne morda že starejša in v tej starosti že toliko dorasla in samostojna, da ni mogla brez bolelosti in hrapenja pozabiti svoje usode. Na vsak način mora temu otroku nesebično, brez samoljubja pomagati. Ta trenutek se je zaobljubila, da bo to storila. Z desnico je dvignila objokani dekličin obraz iz blazin, ji obrisala solze in pri tem šepetaje tolažila:

»Zaupaj, Gretica! Če je božja volja, bomo spet našli tvojo mamico!«

V Gretičinem srcu je tisti trenutek vzvetela prava, otroška ljubezen tudi do te dobre žene, ki ji briše solze, ki jo boža po lasih.

»Mama, ti si dobra, tako dobra, jaz pa sem bila tako hudobna, tako grda...«

In zdaj ji je povedala vse, kar ji je težilo srce.

»Vedno sem le to mislila, kje neki je moja mama, ti si pa medtem tako skrbelo zame. Verjemi, to me je tako bolelo, da nisem mogla biti drugačna, tako sem bila žalostna in tolikokrat sem jokala. Vedno sem sama pri sebi premišljevala, če sem se na kako reč spomnila iz mladosti, pa vselej zastoj. Ko je bil danes mali Jurij krščen, se mi je zgodilo prav tako, kakor takrat v bolnici pri imenu Gretka. Pred sabo sem videla obraz malega dečka in potlej je spet izginil, nič več ni bilo tu. Komaj se kak spomin prikaže, že se utrne, izgine; če se hočem bolj natančno spomniti, nič ne ostane, ne kenguru ne poni Ksenija...«

Zaskrbljeno je gospa Thorn položila roko na Gretičino čelo. Nima li vročine? Se ji morda blede?

»Kakšen kenguru pa, Gretica?« previdno vpraša — kakor vročičnega bolnika, ki ga ne smemo mučiti z vprašanji.

Zdjaj je pripovedovala Gretica, kaj vse ji je kot spomin na daljno mladost vzplamtelo v možganih in potem prav ta

ko hitro izginilo. Gospa Thorn je pazljivo poslušala, potem pa jo je potolažila:

»Gretica, če je božja volja, bo gotovo prišel dan, ko se boš spet vsoga spomnila. Prav gotovo!« Sicer še sama ni tega verjela, a otroka mora vendar pomiriti, da bo zaspal. »Vsak dan bova molili v ta namen,« je še dodala. »Ali sploh moliš, predno ležeš, kako večerno molitev?« Pri tem vprašanju je začutila, kako ji vest očita greh malomarnosti, da se do zdaj za to sploh ni brigala.

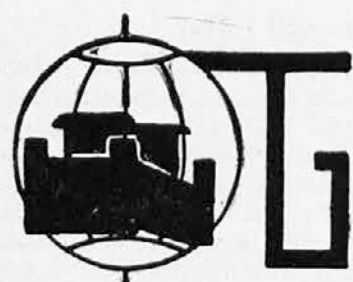
»Vsak dan!« je ponosno pritrčila Gretica. »Znam tako lepo molitev k Materi božji, na katero sem se tudi spomnila. V Dernburgu je bilo.«

»Daj, moli jo, Gretica!«

Ta je sklenila roke in pobožno začela: »Ko zgrinja se žalost nad nami, ne vemo pomagati si kam. Pa vemo, da ti si med nami, ti vidiš naš žalostni stan...«

»Čudovito lepa molitev je to, otrok moj! Od zdaj naprej bova vsak večer skupaj molili, da bi te ljubil Bog pripeljal spet nazaj k tvojim staršem!«

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

Razgibana nedelja goriškega nadškofa

Goriški nadškof msgr. Peter Cocolin je imel 8. oktobra zelo utrudljivo nedeljo. Najprej je obiskal cerkev sv. Roka v Gorici, kjer se je ob 7.30 dosedanji župnik don Onofrio Burgnich dokončno poslovil od svojih vernikov. Nasledil ga bo don Ruggero Dipiazza, ki je bil dolgo vrsto let kaplan goriške stolnice.

Msgr. Cocolin je nato pospremil don Burgnicha na njegovo novo službeno mesto v Trziču, kjer ga je predstavil vernikom in jih povabil, naj z novim dušnim pastirjem tako iskreno sodelujejo kot prej z njim, ko je bil še župnik in dekan v Trziču.

Se je trajal sprejem don Burgnicha, ko se je goriški nadškof že vrnil v svoje mesto. V kapucinski cerkvi je opravil sv. mašo in spregovoril navzočim vernikom in predstavnikom oblasti besede o skupni

V župnijski dvorani v Standrežu bo v nedeljo, 15. t.m. ob 20. uri predavanje g. Vinka Zaletela, ki nam bo pokazal

PRAVLJIČNI SIAM

Vsi prisrčno vabljani!

blaginji, za katero se mora oblast truditi, o miru na svetu in o potrebi zveličanja, ki lahko pride do nas le po Jezusu Kristusu.

Nato je obiskal goriški grad, kjer ga je pozdravil goriški župan, popoldne pa šel še v San Pier d'Isonzo, kjer je blagoslovil temeljni kamen za nove župnijske prostore in podelil zakrament sv. birme.

Iz duhovniških vrst

V goriški nadškofiji so se v zadnjem času izvršile razne premešitve duhovnikov. Dosedanji župnik pri Sv. Roku v Gorici g. Burgnich je šel za novega župnika in dekana v Trziču v župnijo sv. Ambroža. Tam je nadomestil g. nadškofa, ki je bil prej župnik in dekan pri sv. Ambrožu. K Sv. Roku gre za novega župnika g. R. Dipiazza, do sedaj vikar v stolnici. Za novega vikarja je prišel g. Diego Bertogna, novomašnik. Prav tako je župnija sv. Ignacija dobila novega kaplana in sicer novomašnika g. Valerija Gregorija. G. Hilarij Brezigar, ki je bil do sedaj v župniji Belgiano, je postal župnik v Marianu, kjer je bil že svoj čas za kaplana.

Vesti iz Rablja

Smrtnih nesreč v rabeljskem rudniku kar noče biti konec. Dosedanjim žrtvam se je 29. septembra pridružil še 60-letni Perdih Ivan, ki je živel v Trbižu, doma pa je bil iz Drežnice pri Kobaridu. Pri nakladanju cinkove rude je padel pod kolesje stroja, ki ga je zmečkalo in povzročilo takojšnjo smrt. Čez 17 dni je mislil stopiti v pokoj; sedaj ga uživa že v onostranstvu.

Pri planinski koči ob Rabeljskem jezeru

Na misijonsko nedeljo 22. oktobra bo v Gorici ob 15. uri v cerkvi sv. Ignacija misijonska pridiga g. Jereba CM, ki je bil 10 let misijonar na Kitajskem. Nato bo pa ob 16.30 v Katoliškem domu

MISIJSKA PRIREDITEV
s srečolovom za misijone

Sveta gora v nedeljo 8. oktobra

Zadnje nedelje je bilo na Sveti gori izredno lepo. Okrog Marijinega oltarja se je zgrnilo več tisoč romarjev. Največ romarjev je prišlo iz Šturij pri Vipavi; teh je bilo okrog 400; druga večja skupina smo bili romarji z Opčin in Repentabra; skupno naš je bilo 150, saj so nekateri prišli tudi s svojimi vozili. Drugih skupin ne poznamo po imenu, poznamo jih le po pesmi, molitvi, ki je dosegla višek med glavno službo božjo ob desetih.

Posebnost na Sveti gori je obleganje obhajilne mize. Zelo verjetno pristopajo k sv. zakramentom vsi prisotni romarji. Hvalvredno je, da vodstvo svetišča poskrbi za veliko število spovednikov, ki so romarjem stalno na razpolago. Ko smo se po petih litanijah razhajali pred svetiščem, si slišal na vseh straneh zadovoljstvo in pohvalo nad doživetjem v cerkvi. Hvala Bogu!

Openski romarji smo pozneje obiskali

je pa 7. oktobra domači kaplan blagoslovil kip Matere božje, ki ga je hotel vzdati na skalo Mirko Kaus, pa mu je prav tako nesreča pri delu v rudniku pretrgala nit življenja. Njegovo namero so sedaj uresničili njegovi tovariši, člani gorske reševalne skupine. Ob najlepšem vremenu je g. kaplan opravil pred kipom sv. mašo, gotovo prvo na tistem kraju.

Iz Beneške Slovenije

Ista Cerkev pa neenako ravnanje

Novi grad je mesto v Istri, ki bi tvorilo skrajno konico Svobodnega tržaškega ozemlja, če bi bilo prišlo do njegove uresničitve. Pred letom 1945 je bilo poseljeno z Italijani, toda ko je postalo očividno, da bo Titova Jugoslavija v Istri ostala, se je večina Italijanov iz Novega grada umaknila v Italijo kakor tudi iz ostalih obalnih mest. Z njimi so odšli tudi italijanski duhovniki.

Tako danes oskrbuje Novi grad hrvaški duhovnik, ki pa za preostale italijanske vernike, čeprav so sedaj v manjšini, skrbi v njih materinskem jeziku. Se na misel mu ne pride, da bi dejal: »Tu je Jugoslavija, zato morajo vsi razumeti hrvaško!«

Pred kratkim je bila v Novem gradu birma. Podelil jo je poreško-puljski administrator msgr. Dragutin Nežić. Sv. mašo je opravil v latinskem jeziku, pridigal je v italijanskem jeziku (30 minut) ter v hrvaškem (10 minut), pesmi med mašo so bile italijanske, med birmovanjem hrvaške.

V Slovenski Benečiji so pa v gorski vasi Brezje, ki leži v bližini breginjskega kota ter spada cerkveno pod videmsko nadškofijo, slavili te dni sv. Mihaela nadangela. Prebivalci so razen obmejnih organov Slovenci, čeprav seveda obvladajo le narečje, saj jim Italija ni nikdar dala šol v materinem jeziku. Cerkevno opravilo je imel župnik iz Platišča, ki je sosednja fara Breginja na jugoslovanski strani. Iz obzirnosti do predstavnikov oblasti in pod izgovorom, da mladina razume le italijanski (ki je pa sploh ni, ker je vsa v tujini), je sv. mašo opravil v latinščini, pelo pa se je v italijanščini. Prav tako je bila v istem jeziku pridiga. Govornik je sicer zelo veliko poudarjal ekumenski duh, ki da mora po koncilu vladati v Cerkvi ter omenjal potrebo enega samega božjega ljudstva, toda očividno je to enotnost pomažal tako, da mora to božje ljudstvo govoriti ne svoj jezik, kateri ima korenine v zemlji, ki na njej prebiva, temveč jezik države, kateri pripada.

Prenovljena cerkev na Lokvah

Na Lokvah urejajo in prenavljajo cerkev. V nedeljo, 10. oktobra dopoldne je prelat msgr. Simčič, solkanski dekan, blagoslovil nov glavni oltar v čast sv. Antonu Padovanskemu. Oltar je izdelan iz marmorja.

ŠPORT

Razpis tekmovanj — Memorial »Mirko Filej«

S. Z. Olimpija pripravlja športno manifestacijo »Memorial M. Filej«, ki je tako že šesta po vrsti. Letos so v to manifestacijo vključena tudi dekleta, ki bodo nastopila v lahki atletiki in v streljanju. Na sporedu so sdeleča tekmovanja:

Tekmovanje v lahki atletiki se bo vršilo v soboto 28. in nedeljo 29. oktobra na šolskem stadionu v Gorici.

Nogomet je v programu v tednu od 1. do 5. novembra.

Namizni tenis bo v tednu od 5. do 12. novembra.

Streljanje z zračno puško se bo vršilo v dne 12. in 19. novembra.

Odbojka se bo igrala v tednu od 19. novembra dalje.

Za košarko bo datum določen pozneje

Tek čez drn in strn bo zaključil športno manifestacijo in se bo vršil 26. novembra. Podrobnosti tekmovanj bodo objavljene pozneje, enako tudi pravilnik.

Knjižice - Stev. 6: »Vprašanje življenja«

Knjižice, ki so do Velike noči izhajale v Trstu, izdaja sedaj nadškofijski ordinariat v Ljubljani. Redno tiskajo po 20.000 izvodov. Doslej je izšlo v Ljubljani šest knjižic; šesta številka ima naslov: Vprašanje življenja. Salezijanski duhovnik Fr. Michelčič — zelo plodovit nabožni pisatelj — na lahek in prikupen način postavi nekaj bistvenih življenjskih vprašanj in nato sledijo tehtni odgovori. Od ljudi, ki so že prebrali to knjižico, smo slišali izredno pohvalo o vsebini in načinu podajanja. Zelimo da bi mnogo rojakov to knjižico prebralo. Dobra knjižica v hiši je vedno lepa prilagoditev za dobro setev. Vzemite, berite, podarite drugim — cena samo 50 lir. Knjižice redno dobite v župniščih in v naših knjigarnah pri Fortunatu v Trstu in pri Katoliški knjigarni v Gorici. Lepo priporočamo.

ZA KMETOVALCE

Za razvoj živinoreje

Deželna uprava je izdala dne 20. julija 1967 pomemben zakon št. 16, ki prinaša nove ugodnosti za živinoreje. S podporami, ki jih predvideva zakon, namerava deželna uprava na različne načine pomagati k razvoju živinoreje.

Za živinorejske organizacije kot npr. za druge je na razpolago prispevek do 80 % za kritje poslovnih stroškov v prvem letu ali za plačevanje obresti. Združeni kakor tudi posamezni živinorejci pa lahko dobijo prispevek do 50 % za nakup plemenskih bikov in do 30 % za nakup jesenskih junic. Isti zakon predvideva podeljevanje raznih nagrad ob priliki živinskih razstav za plemenske junice, bike, prašiče, konje, ovce, koze, izboljšane molzнице itd.

Prispevki so določeni tudi za gradnjo, povečanje ali modernizacijo poslopij, ki so potrebna za rejo živine v višini do 50 % za neposredne obdelovalce, dočim združena lahko dobijo še več in sicer do 60 % oziroma do 70 % v hribovitih krajih. Enak prispevek je določen tudi za nakup potrebne opreme, pa naj bo premična ali nepremična. Gornji prispevek velja tudi za primere, če nekdo namerava graditi, povečati ali osredotočiti obrate in razno opremo, ki je potrebna za zbiranje, predelovanje in prodajo živalskih izdelkov kot so npr. mleko, meso itd. Enaka podpora je namenjena za gradnjo sušilnic za seno, silosov za seno in krmno žito ter naprav za pripravo gnojil. Tudi stroji za zbiranje in prevažanje krme z namenom, da se poveča in izboljša pridelek, so deležni teh ugodnosti.

Prošnje sprejemajo pristojna kmetijska nadzorništva, ki dajo tudi vsa potrebna potrebna pojasnila.

Največja ovira za uspešen razvoj naše živinoreje je še vedno prenizka cena mleka. Zato bi morali živinorejci misliti o tem, kako naj s skupnimi močmi organizirajo prodajo mleka in tako dosežejo primeren zaslužek. Novi zakon jim nudi precejšnje ugodnosti.

Inž. Janko Košir

Cepljenje proti slinavki

V času od 1. oktobra 1967 do 15. marca bodo cepili proti slinavki vso govejo živino, ki je stara nad štiri mesece. Cepljenje bodo izvedli v 39 pokrajinah in med temi tudi v tržaški, goriški in videmski. Lastniki bodo plačali po 200 lir za vsako cepljeno žival. Vsa živina, ki bi v tem času prišla iz drugih krajev, mora biti pred uvozom cepljena. Kdor potrebuje potrdilo o cepljenju, ga lahko takoj dobi pri pristojnem živinozdravniku.

Fr. Št.

RADIO TRST A

Spored od 15. do 21. oktobra 1967

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Beli očnjak«. Dramatizirana zgodba po Jacku Londonu. Tretje nadaljevanje. — 12.00 Nabožna glasba. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Odmevi tedna v naši deželi. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 14.45 Popevke za nedeljski popoldan. — 15.30 »Vzgojitelji v zadregi«. Veseloigra v treh dejanjih. — 17.30 Prijatelj zborovskega petja. — 18.30 Kino, včeraj in danes. — 19.15 Nedeljski vestnik. — 20.30 Iz slovenske folkloze: Rado Bednarik: »Pratika za drugo polovico oktobra«. — 21.00 Vaški ansambli.

Ponedeljek: 12.10 Pomenek s poslušavkami. — 13.30 Prikljubljene melodije. — 18.00 Zbor »Ernes Grion« iz Trziča. — 19.25 Misli in nazori. — 20.50 Pripovedništvo naše dežele: Alojz Rebula: »Avtomobil«. — 21.05 Tamburaški ansambli. — 22.00 Pol ure popevk. — 22.30 Slovenski solisti. — 22.50 Glasba za lahko noč.

Torek: 12.00 Iz slovenske folkloze. Rado Bednarik: »Pratika za drugo polovico oktobra«. — 13.30 Glasba po željah. — 17.20 Slovensčina za Slovence. — 17.40 Radijska univerza: Osnove psihologije: »Psihofiziologija«. — 17.50 Zbor »Jakob Gallus-Petelin« iz Celovca, ki ga vodi dr. Franc Cigan. — 18.55 Ansambel »Dalmacija«. — 19.10 Plošče za vas, quiz oddaja. — 20.35 A. Honegger: »Jean D'Arc na grmadi«, dramski oratorij v enajstih prizorih.

Sreda: 12.10 Liki iz naše preteklosti: F. Svetličič. — 13.30 Glasba iz filmov in revij. — 17.20 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica. — 18.00 Skladbe Orlanda di Lassa v izvedbi zbor »Schwäbischer Singkreis«. — 18.30 Slavni solisti v Trstu. — 19.10 Zdravniška posvetovalnica. — 20.35 Simfonični koncert glasbenega liceja »Jacobo Tomadini« iz Vidma.

Četrtek: 13.30 Glasba po željah. — 17.20 Pregled zgodovine italijanskega slovstva: »Dante«. — 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 19.35 Nastopi zabavnih ansamblov na Radiu Trst. — 20.35 »Bele noči«. Napisal F. M. Dostojevski.

Petek: 12.10 Gospodinja nakupuje. — 13.30 Glasbeno potovanje okoli sveta. — 17.30 Plešite z nami. — 18.30 Slovenski oktet iz Ljubljane, ki ga vodi Valens Vodusek. — 19.10 Novele XX. stoletja: Ivan Cankar: »Lavrinc«. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 20.50 Koncert operne glasbe. — 21.50 Glasba za dobro voljo.

Sobota: 12.00 Iz starih časov: »Francoski vojaki v Ricmanjih. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 Oddaja za avtomobiliste. — 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. — 17.40 Obletnica meseca: »Augusto Rodin ob petdesetletnici smrti«. — 17.50 Zbor »Glasbene Maticice« iz Ljubljane. — 19.10 Družinski obzornik. — 19.25 Studentovski zbor »Akademik«. — 20.00 Sportna tribuna. — 20.35 Teden v Italiji. — 20.45 Ansambel »Tamburica«. — 21.00 A. Marodič: »Dogodivščine in spomini tajne vojne: »Nenavadno srečanje«. — 21.20 Vabilo na ples. — 22.20 Za prijeten konec tedna.

OGLESI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 70, osmrtnice L. 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

KAROZEN - PREM OG - DRVA

Tvrdba IVAN VETRIH

Karozen Vam za Gorico in okolico tekom dneva dostavimo na dom.

GORICA, ul. Lantieri, 5 - Tel. 25-27

Kmečka banka

GORICA - ul. Morelli 14 - tel. 2206

vam nudi ugodne pogoje za trgovske posle in bančne usluge (tekoči računi, vezane in proste hranilne vloge, posojila, vnovčenje in diskontiranje trgovskih menic, posli z inozemstvom, nakup tuje valute, plačevanje davkov in tako dalje)

OBVESTILA

Razpisani natečaji. Prometno ministrstvo razpisuje javne natečaje za delovna mesta pri italijanskih državnih železnicah in sicer: a) 600 mest (40 za področje Verone, Benetk in Trsta) kvalificiranega delavca za električne napeljave; b) 1000 mest (Trst 30) pomočnika strojevodje; c) 750 mest (za področje Verone 70) sprevodnika; d) 800 mest (Trst 80) železniškega čuvaja; e) 1600 mest (Trst 70) težaka. — Pogoji: pod a) dokončana osnovna šola; pod b) in c) diploma nižje srednje šole; pod d) in e) dokončana osnovna šola; starost od 18 do 30 let. Rok za predložitev prošnji zapade 18. oktobra 1967. Informacije: Okrajno tajništvo italijanskih državnih železnic - Trg Vittorio Veneto, 3.

Ministrstvo za delo in socialno skrbstvo pa razpisuje javne natečaje za: a) 128 mest tajnika 3. razreda pri INPS; b) 25 mest pomožnega inšpektorja 3. razreda rezerviran za izvedence tehnične stroke; c) 25 mest podtajnika. — Pogoji: a) diploma višje srednje šole; b) starost od 18 do 32 let. Rok za predložitev prošnji zapade 26. oktobra 1967. (Uradni vestnik št. 233 z dne 16. septembra 1967).

Krožek absolventov slovenske trgovske akademije (KASTA)
Poštni predal 301 - Trst

DAR OVI:

Za Alojzijeviče: M. Z. 3.000; N. N. iz Rupe 10.200; O. T. 5.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; namesto cvetja na grob msgr. Novaka daruje F. F. 5.000 lir.

Vsem dobrotnikom iskren Bog povrni!

ZAHVALA

Po nenadni smrti smo pokopali našo nepozabno sestri in teto

KAROLINO TROŠT

Najlepša zahvala msgr. Omerzi in vsem članicam Marijine družbe, prijateljem in znancom, ki so prisostvovali njenemu pogrebu.

Zalujoči bratje, sestra, nečaki in nečakinje

Trst - Male Zablje, 4. oktobra 1967

Dne 16. oktobra poteče deset let, odkar nas je zapustil naš dobi oče

RADOVIČ ANTON

arhitekt

Ta dan bo za pokojnikovo dušo slovesna sv. maša v župni cerkvi sv. Roka v Nabrežini ob 10.30.

Družina Radovič

Nabrežina, oktobra 1967

ZAHVALA

Najiskreneje se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ter nam stali ob strani ob hudi izgubi našega dragega moža, očeta in sina

JOŽKA PRINČIČA

Posebna zahvala osebju medicinskega oddelka civilne bolnišnice, pevcem p. d. »Briški grič«, č.g. župniku Simsiću ter vsem darovalcem cvetja.

Zalujoča žena Marija z otroki, oče in mati, sestre in drugo sorodstvo

Stevecjan - Gorica, 8. oktobra 1967